

"21 גרסאות למות החיילת": סערת העבריים מדימונה

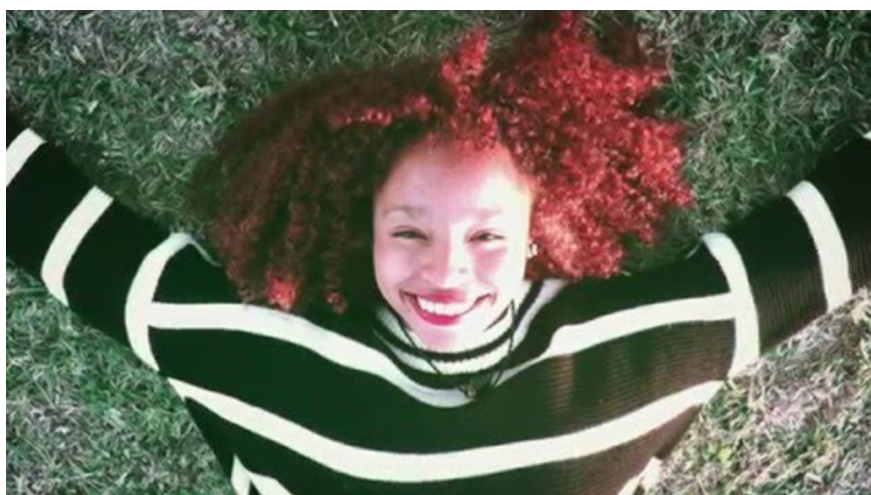
שלחו להדפסה

משבר אמון

רב"ט טובית רדקליף, בת לקהילת העבריים שהגיעו לארץ מארה"ב, נמצאה ירויה בראשה לפני יותר משנה בבסיס פלמחים. בדיקת מצ"ח לא העלתה חשדות לפלילים, אולם קרובי המנוחה משוכנעים שהצבא טיח את החקירה: "לא נמצאו שרידי ירי על ידיה של טובית".
צה"ל: החקירה הייתה מקיפה ויסודית
אמיר אלון

לחצו כאן להגדיל הטקסט

לחצו להקטין את הטקסט

רדקליף. בת 19 במותה

קהילת העבריים בדימונה סוערת: יותר משנה לאחר מותה של טובית רדקליף – החיילת הראשונה מהקהילה שמתה במהלך שירותה הצבאי – יוצאים חברי הקהילה למאבק בהחלטת צה"ל לסגור את תיק החקירה בעניין. בימים האחרונים הם יזמו עצומה בנושא, שעליה כבר חתמו יותר מ-5,000 איש, הקימו קבוצות פייסבוק, פתחו בקמפיין לגיוס תרומות על מנת לממן הליך משפטי שיחייב את הצבא לפתוח מחדש את התיק, והחלו בשורת הפגנות. ברקע הולך ונוצר משבר אמון חמור בין הקהילה, המונה כ-3,000 איש, לבין הצבא.

רב-טוראי רדקליף, בת 19 במוטה, נמצאה ירויה בראש וללא רוח חיים בלילה שבין שישי לשבת, 22 בפברואר 2015, בעמדת השמירה בבסיס פלמחים של [חיל האוויר](#). היא הייתה הלוחמת הראשונה מבני ובנות הקהילה, ושירתה בסוללת פטריוט בגדוד ההגנה האווירית "הלום".

בתום 11 חודשי חקירה הודיע הצבא למשפחת החיילת בסוף ינואר כי אין כוונה לפתוח בחקירה פלילית בפרשה, מכיוון ש"אין תימוכין למעורבות של אחרים בגרימת מותה של המנוחה". משמעות הדברים היא שרדקליף שמה קץ לחייה.

בני המשפחה וחברי הקהילה בדקו בסיוע מומחים בדקדקנות את דו"ח חקירת [מצ"ח](#) על אודות מות החיילת, ואחרי כמה שבועות הגיעו למסקנה נחרצת: מותה של רדקליף טויח על ידי צה"ל. קרובי המנוחה מצביעים על כשלים בחקירה ועל סתירות רבות בדו"ח, שהניעו אותם לפתוח במאבק לחשיפת מה שנראה לנגד עיניהם כאמת. העיתונאי דיוויד שיין, תושב דימונה שמלווה את המשפחה מאז המקרה, פרסם סרטון ביקורת על הדו"ח, שמפרט שלל השגות על הממצאים. במקביל, חברי הקהילה משתפים אותו ביניהם ברשתות החברתיות.

מחאת החיילים בני הקהילה

"החקירה הייתה רשלנית ויש המון חורים בתיק", קבעה עו"ד יפית וייסבוך, שנשכרה על ידי המשפחה על מנת לייצג אותה מול צה"ל. "מדו"ח הנתיחה עולות כל מיני שאלות, והרופאה הפתולוגית כותבת בעצמה שחסר לה מידע, למשל דו"ח בליסטי של כיווני ירי, שמשום מה לא נעשה, ולכן היא לא יכולה לקבוע שמדובר בהתאבדות. לפי ממצאי החקירה, הכדור נכנס מהמצח, עבר דרך הראש, יצא מהעורף ונתקע בחלקה התחתון של דלת עמדת

השמירה."

עו"ד וייסבוך ציינה פרטים נוספים מהחקירה שמעידים כי הדרך הפיזית שבה ירתה בעצמה לכאורה מסורבלת וקשה מאוד. "בנוסף, לא נמצאו כל שרידי ירי על ידיה של טובית, ובדו"ח פוטרם זאת בכך שאולי הגופה נשטפה טרם הנתיחה, אך בדיקת המכון הפתולוגי קובעת שלא כך".

(צילום: חיה אושר)

(צילום: חיה אושר)

"צריך לתקן ולא לטייח". שמעון אושר ורעייתו חיה (צילום: חיה אושר)

וייסבוך מצביעה על נקודות בעייתיות נוספות בדו"ח: "מדובר בבסיס מאובטח במרכז הארץ. אין שום סרטי וידאו ממצלמות האבטחה. החיילת שמרה לבד בעמדת השמירה, אף על פי שלפי נהלי צה"ל בנות לא שומרות לבד. הייתה שם איזושהי מסיבת יום-הולדת בבסיס, אז אף אחד לא שמע שום דבר. אחד הקצינים מספר שעמדת השמירה לא הייתה בתוך הבסיס, באזור שלא מוקף בגדר, ושאפשר היה להגיע אליו גם שלא דרך השער הראשי. יש גרסאות סותרות, החיילת שמצאה את טובית אומרת שהנשק היה על השולחן, חייל אחר שהיא הזעיקה אותו אומר שהנשק היה עליה. החיילים בבסיס מסרו 21 גרסאות שונות, כל אחד זוכר משהו שונה, כנראה בהשפעת ההלם שהיו שרויים בו".

לא סבלה מדיכאונות

טובית הייתה הבכורה מבין ארבעה אחים, בת לאם חד-הורית, שמפרנסת את המשפחה מקצבת נכות. חבריה לקהילה ולשירות הצבאי מספרים על נערה מלאת שמחת חיים, שהפכה לחיילת בעלת מוטיבציה רבה לשרת ולהתנדב לתפקידי לחימה. היא שירתה יותר משנה, וככל הידוע, לא סבלה מדיכאונות ולא התלוננה בפני מערך בריאות הנפש הצבאי על קשיים כלשהם. היא סיפרה לכולם כי היא מתכוונת לנסוע לבני משפחתה בארצות הברית אחרי השחרור.

"אימא שלה מספרת שבחמש אחרי הצהריים באותו היום היא ובתה בת ה-16 דיברו עם טובית בטלפון, וסיפרו לה שיש שלג בדימונה", הדגישה עו"ד וייסבוך, "היא התאכזבה שהיא לא יכולה לראות אותו, אז הן אמרו לה שאולי יהיה שוב כשהיא תחזור, והיא שמחה לשמוע. האימא לא מבינה איך יכול להיות שפתאום היא תירה בעצמה ולא תשאיר מכתב למשפחה, ללא שום סיבה".

מותה של טובית זעזע את הקהילה הסגורה והמיוחדת, שאיבדה לפני כשנה גם את מייסדה ומנהיגה הרוחני [בן עמי בן ישראל](#). רק ב-2003, לאחר מאבקים משפטיים רבים, זכו בני קהילת העבריים, שהגיעו לפני עשרות שנים מארצות הברית וקבעו את משכנם בדימונה, במעמד של תושבי קבע בארץ. כבר יותר מעשור שחברי הקהילה מתגייסים לצה"ל, ובשנה האחרונה הקהילה מתהדרת ב-100 אחוזי גיוס, בין היתר על רקע הנחיית

משרד הפנים כי בני משפחתו של צעיר המתגייס ומסיים שירות צבאי מלא יקבלו מעמד של אזרחות מלאה.

שמעון אושר, ממובילי המאבק בנושא, תיאר את השפעתו הקשה של המקרה על הקהילה: "כולם מאוכזבים, ולוקחים את זה מאוד קשה, ובמיוחד בני הנוער, שהם הבאים בתור להתגייס לצבא. אנחנו מאוד מעריכים את הצבא ולא רוצים להיאבק בו. אח שלי היה הקצין הראשון מבין קהילת העבריים ואני הייתי מאוד גאה בו, אבל אסור שהתיק הזה ייסגר עד שהאמת תצא לאור, לטובת הדורות הבאים".

אושר אמר עוד כי "יכול להיות שהיו ליקויים שהצבא מתבייש בהם, אבל צריך לתקן אותם ולא לטייח. אני מכיר את המשפחה, מדובר בילדים שמחים, מלאי חיים, לא מדוכאים, ואנחנו לא מאמינים שהיא התאבדה. אם בסוף יתברר שהיא באמת התאבדה, נקבל את זה, אבל אם לא - אסור שיהיה כתוב בהיסטוריה שהחלל הראשון מקרב קהילת העבריים התאבד".

מדובר צה"ל נמסר בתגובה: "במקרה המדובר נערכה חקירת מצ"ח, והיא התנהלה בצורה מקיפה ויסודית ככל חקירה. לאחריה ניתנה חוות דעת מטעם הפרקליטות הצבאית. חוות הדעת המדוברת ותיק החקירה המלא הועברו לרשות המשפחה. צה"ל משתתף בצער המשפחה וימשיך ללוותה. שאלות ובקשות מידע נוספות ייענו במלואן למול המשפחה".

חדשות ב-SMS - עדכונים מחדר החדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

תגיות: העבריים מדימונה | גיוס | צה"ל | דימונה | חיילים
חזרה